Mitraisme

Autor:
Data de publicació: 17-09-2018

Relleu mitràtic de doble cara.Roma, segles II a III dC (Museu del Louvre).

El mitraisme , també conegut com els misteris mitraics , era una religió misteriosa centrada en el déu Mitra que es practicava a l' Imperi Romà des del segle I a IV. La religió es va inspirar en l' adoració iraniana del déu Mithra , tot i que el grec Mitra estava vinculat a una nova i distintiva imatgeria, i es debat el nivell de continuïtat entre la pràctica persa i la grecorromana. [1] Els misteris eren populars en l' exèrcit romà . [2]

Els fidels de Mithras tenien un sistema complex de set graus d' inici i menjars rituals comunals. Els iniciats es van anomenar sindexioi , els "units per l'encaixada de mans". [3] Es van conèixer en temples subterranis, anomenats mithraea (singularmithraeum), que sobreviuen en gran nombre. El culte sembla haver tingut el seu centre a Roma . [4]

Nombrosos descobriments arqueològics, incloent-hi llocs de trobada, monuments i artefactes, han contribuït al coneixement modern del mitraisme a tot l'Imperi romà. [5] Les escenes emblemàtiques de Mithras mostren que va néixer d'una roca, va matar un toro i va compartir un banquet amb el déu Sol (el Sol). Uns 420 llocs han donat materials relacionats amb el culte.Entre els ítems trobats es troben aproximadament 1000 inscripcions, 700 exemples de l'escena de matança de toros (tauroctonia), i prop de 400 altres monuments. [6] S'estima que hi haurien hagut almenys 680 mithraea a Roma. [7] No subsisteixen narracions escrites ni teologia de la religió; es pot obtenir informació limitada de les inscripcions i referències breus o passades en la literatura grega i llatina . La interpretació de l'evidència física continua sent problemàtica i controvertida. [8]

Els romans consideraven que els misteris tenien fonts perses o zoroastrias . Des de principis de la dècada de 1970, la beques dominant ha assenyalat dissimilaritats entre l'adoració de Mitra persa i els misteris romans de Mitraic. En aquest context, el mitraisme ha estat considerat de vegades un rival del cristianisme primerenc . [9]

Mithras matant el toro (150 CE, Louvre-Lens)

Mithras i artefactes mitològics (Banys de Dioclecià , Roma).

Continguts

1Nom

1.1Etimologia de Mithras

2Iconografia

2.1Escena de toreros
2.2Banquet
2.3Naixement d'una roca
2.4Figura dirigida pel lleó

3Rituals i culte

3.1Mithraeum
3.2Graus d'iniciació
3.3Re-enactments rituals
3.4Membres
3.5Ètica

4Història i desenvolupament

4.1Mitra abans dels misteris
4.2Inicis del mitraisme romà

4.2.1Arqueologia més primerenca
4.2.2 Lesprimeres ubicacions de culte

4.3Literatura clàssica sobre Mithras i els Misteris

4.3.1Statius
4.3.2Plutarque
4.3.3Dio Cassius
4.3.4Pòrfis
4.3.5Litúrgia Mitra

4.4Debat modern sobre els orígens

4.4.1La hipòtesi de Cumont: de la religió de l'Estat persa
4.4.2Crítiques i revaloracions de Cumont
4.4.3Teories modernes

4.5Història posterior
4.6Fi del mitraisme romà

5Interpretacions de l'escena de toreros
6Mitra i altres déus

6.1Mitraisme i cristianisme

7Vegeu també
8Referències
9Més lectura
10Enllaços externs

Nom

El terme "Mithraism" és una convenció moderna. Escriptors de l'època romana es van referir a ella per frases com "misteris mitraics", "misteris de Mithras" o "misteris dels perses". [1] [10] Algunes fonts modernes de vegades es refereixen a la religió grecorromana com "Mitraisme romà" o "Mitraisme occidental" per distingir-la de l'adoració persa de Mithra. [1] [11] [12]

Etimologia de Mithras

Article principal: Mithras (nom)

Baix relleu de la tauroctonia dels misteris mitraics, Metz , França.

El nom Mithras (llatí, equivalent al grec ??????) [13]) és una forma de Mithra , el nom d'un déu persa antic [14] [15] , una relació entesa pels estudiosos mitraics des dels temps de Franz Cumont . [16] Un primer exemple de la forma grega del nom es troba en un treball del segle IV a. C. de Xenophon , la Cyropaedia , que és una biografia del rei persa, Ciro el Gran . [17]

La forma exacta d'una paraula grega o llatina varia segons el procés gramatical de declinació . Hi ha proves arqueològiques que els adoradors llatins van escriure la forma nominativa del nom de Déu com "Mithras". Tanmateix, en el text grec de Porfirida De Abstinentia (???? ?????? ???????), hi ha una referència a les històries ara perdudes dels misteris mitraics d'Euboulus i Pallas, la redacció del qual suggereix que aquests autors tractessin el nom de "Mithra" com una paraula estranya indeclinable. [18]

Els noms de deidad relacionats en altres idiomes inclouen

Sànscrit Mitra (??????) , el nom d'un déu elogiat al Rig Veda . [19] [20] [21] En sànscrit , "mitra" significa "amic" o "amistat". [22]
la forma mi-it-ra- , trobada en un tractat de pau inscrit entre els hitites i el regne de Mitanni , d'aproximadament 1400 aC.[22] [23]

Els " Mitra " i els sànscrits " Mitra " iranians es creuen procedents d'una paraula indo-iraniana que significa " contracte / acord / pacte" . [24]

Els historiadors moderns tenen diferents concepcions sobre si aquests noms es refereixen al mateix déu o no. John R. Hinnells ha escrit de Mitra / Mithra / Mithras com una sola deïtat adorada en diverses religions diferents. [25] D'altra banda, David Ulansey considera que el matador de toros Mithras és un nou déu que va començar a ser adorat a la 1a. segle aC, ia qui es va aplicar un antic nom. [26]

Mary Boyce , una investigadora d'antigues religions iranianes, escriu que tot i que el mithraisme de l'Imperi Romà sembla haver tingut menys contingut irania que els historiadors solien pensar, no obstant això "com el nom de Mithras només mostra, aquest contingut era d'alguna importància". [27]

Iconografia

Relleu de Mithras com a torero de Neuenheim prop d' Heidelberg , emmarcat per escenes de la vida de Mitra.

Molt sobre el culte a Mitra és conegut només per relleus i escultures. Hi ha hagut molts intents d'interpretar aquest material.

L'adoració de Mithras a l'Imperi romà es va caracteritzar per imatges del déu sacrificant un toro. Altres imatges de Mithras es troben en els temples romans, per exemple Mithras banqueting amb Sol, i representacions del naixement de Mitra d'una roca. Però la imatge de toreros (tauroctonia) sempre està en el nínxol central. [28] Les fonts textuals per a una reconstrucció de la teologia darrere d'aquesta iconografia són molt rares. [29] (Vegeu la secció Interpretacions de l'escena de toreros a continuació).

La pràctica de representar el déu matant un toro sembla ser específic del mitraisme romà. Segons David Ulansey, aquest és "potser l'exemple més important" d'evident diferència entre tradicions iranianes i romanes: "... no hi ha proves que el déu irania Mithra mai tingués res a veure amb matar un toro " [30].

Escena de toreros
Vegeu també: Tauroctonia

A cada Mitraeum, la peça central era una representació de Mithras matant un toro sagrat, un acte anomenat tauroctonia. [A] [31] La imatge pot ser un alleugeriment, o els detalls independents i laterals poden estar presents o no. La peça central és Mithras vestida amb disfressa d' Anatòlia i amb una gorra frigia ; que es posa de genolls sobre el toro exhaurit [32] , que el sosté per les fosses nasals [32] amb la mà esquerra, i l'apunyala amb la seva dreta. En fer-ho, mira sobre l'espatlla cap a la figura de Sol. Un gos i una serp arriben cap a la sang. Un escorpí s'apodera dels genitals del brau. Un cuervo està volant o està assegut al toro. Es veuen tres espigues de blat sortint de la cua del toro, de vegades de la ferida. El toro era sovint blanc. El déu està assegut al toro d'una manera antinatural, amb la cama dreta limitant el puny del toro i la cama esquerra es dobla i es recolza sobre la part posterior del toro o el flanc. [33] Les dues antorchas estan a banda i banda, vestides com Mithras, Cautes amb la seva torxa apuntant cap amunt i Cautopates amb la seva antorcha apuntant cap avall. [34] [35] De vegades Cautes i Cautopates porten els lladres dels pastors en lloc de les torxes. [36]

Un relleu de tauroctonia romana d' Aquileia (175 CE, Kunsthistorisches Museum , Viena)

L'esdeveniment té lloc en una caverna, on Mithras ha portat el toro, després d'haver-ho caçat, ho va muntar i va aclaparar la seva força. [37] De vegades, la cova està envoltada d'un cercle, on apareixen els dotze signes del zodíac. Fora de la caverna, a la part superior esquerra, es troba sol el sol, amb la seva flamant corona, sovint conduint una quàdriga . Un raig de llum sovint arriba a tocar a Mithras. A la part superior dreta hi ha Luna , amb la seva lluna creixent, que es pot representar conduint una biga . [38]

En algunes representacions, la tauroctonia central està emmarcada per una sèrie d'escenes subsidiàries a l'esquerra, la part superior i la dreta, que il·lustren esdeveniments en la narrativa Mithras; Mithras va néixer de la roca, el miracle de l'aigua, la caça i l'equitació del toro, reunint-se amb Sol que es va agenollar, donant-se la mà a Sol i compartint un plat de toro amb ell i pujant al cel en un carro. [38] En alguns casos, com és el cas de l'ícono d'estuc de Santa Prisca mithraeum a Roma, el déu es mostra heroicament nu . [39] Alguns d'aquests relleus van ser construïts de manera que es pogués activar un eix. A la part de darrere hi havia una altra escena de festa més elaborada. Això indica que l'escena de matança de toros es va utilitzar a la primera part de la celebració, després es va girar el relleu, i la segona escena es va utilitzar a la segona part de la celebració. [40] A més de la icona de culte principal, una sèrie de mitraea tenia diverses tauroctonas secundàries, i també es van trobar algunes versions petites portàtils, probablement

destinades a la devoció privada. [41]

Banquet

La segona escena més important després de la tauroctonia en l'art de Mithraic és l'anomenada escena de banquets. [42] L'escena del banquet presenta a Mithras i Sol Invictus banqueting a la pell del bull destrossat. [42] En l'escena específica del banquet sobre l'alleujament de Fiano Romano, un dels torchbearers assenyala un caduceu cap a la base d'un altar on apareixen flames. Robert Turcan ha argumentat que, ja que el caduceu és un atribut de Mercuri , i en la mitologia que Mercuri es representa com a psicopomp , l'aparició de flames en aquesta escena es refereix a l'enviament d'ànimes humanes i expressa la doctrina de Mitraica sobre aquest tema. [43] Turcan també connecta aquest esdeveniment amb la tauroctonia: la sang del toro matat ha empapat el sòl a la base de l'altar, i de la sang les ànimes són provocades per flames pel caduceu. [43]

Naixement d'una roca

Mithras aixecant-se de la roca (Museu Nacional d'Història de Romania)

Mithras nascuts de la roca (c. 186 d. C.; Banys de Dioclecià)

Mithras es representa com a nascut d'una roca. Es mostra com a emergent d'una roca, ja en la seva joventut, amb una daga d'una mà i una torxa a l'altra. Està nu, de peu amb les cames junts, i porta una gorra frigia. [44]

No obstant això, hi ha variacions. De vegades es mostra que surt de la roca quan és nen i, en un cas, té un globus d'una sola mà; de vegades es veu un raig. També hi ha representacions en què s'estan disparant flames de la roca i també de la tapa de Mithras. Una estàtua tenia la seva base perforada perquè pogués servir com a font, i la base d'una altra tenia la màscara del déu de l'aigua. De vegades Mithras també té altres armes com ara arcs i fletxes, i també hi ha animals com gossos, serps, dofins , àguiles, altres aus, lleons, cocodrils, llagostes i cargols. En alguns relleus, hi ha una figura barbuda identificada com Oceanus , el déu de l'aigua, i en alguns hi ha els déus dels quatre vents. En aquests relleus, els quatre elements podrien ser invocats junts. De vegades Victoria, Luna , Sol i Saturntambé semblen tenir un paper. Sovint, sovint, Saturn es veu repartint la daga a Mithras perquè pugui realitzar les seves accions poderoses. [44]

En algunes representacions, Cautes i Cautopates també estan presents; de vegades es representen com a pastors. [45]

En algunes ocasions, es veu una àmfora , i alguns exemples mostren variacions com un naixement d'ous o un naixement d'arbres. Algunes interpretacions mostren que el naixement de Mithras se celebra amb torxes o veles d'il·luminació. [44] [46]

Figura de Lleó del SidonMithraeum (500 CE; CIMRM 78 i 79; Louvre)

Figura de cap de lleó

Dibuix de la leontocèfina que es troba en un mithraeum a Ostia Antica , Itàlia (190 CE; CIMRM 312)

Una de les característiques més característiques i poc compreses dels Misteris és la figura nua de cap de lleó que sovint es troba en els temples mitàmics, nomenats pels erudits moderns amb termes descriptius com leontocephaline (leon-headed) o leontocephalus (cap de lleó).

El seu cos és un home nu, entrellaçat per una serp (o dues serps, com un caduceu), amb el cap de la serp sovint recolzat sobre el cap del lleó. La boca del lleó és sovint oberta, donant-li una impressió horrible. Se sol representar com quatre ales, dues claus (de vegades una sola clau) i un ceptre a la mà.De vegades, la figura està de peu en un globus inscrit amb una creu diagonal. A la figura de l'Ostia Antica mithraeum (esquerra, CIMRM 312), les quatre ales porten els símbols de les quatre estacions, i un raig es troba gravat al pit. A la base de l'estàtua hi ha el martell i les pinces de la vareta i la vareta (caduceu) de Vulcano i Mercuri . Es troba una variació de la mateixa figura, però amb un cap humà en comptes de la màscara de lleó, però és rar. [47] [48]

Encara que les figures amb capçalera animal prevalen en representacions mitològiques egípcies i gnòstiques contemporànies, no s'ha trobat cap paral·lel exacte a la figura de la leonocéfala mitraica. [47]

El nom de la figura s'ha desxifrat de les inscripcions dedicatòries a ser Arimanius , una forma latinitzada del nom d' Ahriman , una figura demoniaca del panteó de Zoroastrian. Arimanius és conegut per inscripcions com un déu en el culte a Mitra, tal com es veu, per exemple, en imatges del Corpus Inscriptionum et Monumentorum Religionis Mithriacae (CIMRM) com CIMRM 222 d'Ostia, CIMRM 369 de Roma i CIMRM 1773 i 1775 des de Pannonia. [49]

Alguns erudits identifiquen el lleó com Aion , o Zurvan , o Cronus , o Chronos , mentre que altres afirmen que es tracta d'una versió del zoroastrian Ahriman o Vedic Aryaman . [50] També hi ha especulacions sobre la figura del demiurgo gnòstic, Ialdabaoth . [51] Encara que els estudiosos discuteixen la identitat exacta de la figura de cap de lleó, en gran part està d'acord que el déu s'associa amb el canvi temporal i temporal. [52] No obstant això, un ocultista, D. Jason Cooper, especula al contrari que la figura del cap de lleó no és un déu, sinó que representa l'estat espiritual aconseguit en el nivell "adepto" del mithraism, el grau de Lleó. [53]

Rituals i culte

Segons MJ Vermaseren, l'any nou de Mitraic i l'aniversari de Mitra eren el 25 de desembre. [54] [55] No obstant això, Beck no està d'acord amb la força. [56] Clauss declara: "els Misterios Mithraicos no tenien cerimònies públiques". El festival de Natalis Invicti , celebrat el 25 de desembre, va ser un festival general del Sol, i de cap manera específic dels Misteris de Mitra ". [57]

Els iniciats mítics van ser obligats a jurar un jurament de clandestinitat i dedicació, [58] i alguns rituals de grau incloïen el recital d'un catecisme , en el qual es va demanar a l'iniciat una sèrie de preguntes relacionades amb el simbolisme d'iniciació i va haver de respondre amb respostes específiques. Un exemple de tal catecisme, aparentment pertanyent al grau de Leo, va ser descobert en un papir egipci fragmentari (P.Berolinensis 21196), [58] [59] i es llegeix:

Verso[...] Va a dir: "On [?]?""[...] està allí una pèrdua?" Digues: '[...]'[...] Digues: 'Nit'. Va dir: "On [...]?"[...] Digues: 'Tot el que [...]'"[...] has convocat?" Di: "A causa de l'estiu [...]"[...] convertint-se en [...] ell / ella té els focs'[…] vas rebre?' Digues: 'En un pou'. Va dir: "On està el seu [...]?"'[...] [en el] Leonteion'. Ell dirà: "Vols gird [?]?"'[…] mort'. Va dir: "Per què, després d'haver-te fixat, [...]?"[...] aquest [té?] Quatre borles.
RectoMolt agut i [...][...] molt. Va dir: "[...]?"'[...] de la calor i el fred'. Va dir: "[...]?"'[...] roig [...] roba'. Va dir: "Per què?"

Digues:[...] frontera vermella; La roba, però, [...]'[Ha estat embolicat?' Digues: 'El salvador [...]'Va dir: "Qui és el pare?" Digues: "Qui enganya tot" [...][Ell dirà: 'Com es va convertir en Leo?' Di: «Pel [...] del pare [...]»Digues: 'Beguda i menjar'. Va dir: "[...]?"[...] en els set [...]

Gairebé no hi ha cap escriptura mitraica ni compte de primera mà dels seus rituals molt secrets; [29] a excepció del jurament i catecisme esmentats, i el document conegut com Liturgia Mitra , del segle IV d'Egipte, l'estatut de qualificat com a text mithraista ha estat qüestionat per erudits com Franz Cumont . [60] [61] Els murs de Mitraea eren comunament emblanquinats, i on això sobreviu tendeix a portar extensos repositoris de graffiti ; i aquestes, juntament amb les inscripcions en els monuments de Mitraic, constitueixen la principal font de textos mítics. [62]

No obstant això, es desprèn de l'arqueologia de nombrosos Mithraea que la majoria dels rituals es van associar amb la festa, ja que gairebé sempre es troben estris per menjar i residus alimentaris. Aquests solen incloure tant ossos d'animals com també grans quantitats de residus de fruites. [63] La presència de grans quantitats de pedres de cirerer en particular tendiria a confirmar a mitjan estiu (finals de juny, principis de juliol) com una temporada especialment associada a les festes de Mitraica.L' àlbum Virunum , sota la forma d'una placa de bronze inscrita, registra un festival de commemoració de Mithraic que té lloc el 26 de juny de 184. Beck argumenta que les celebracions religioses en aquesta data són indicatives de significació especial que es dóna al solstici d' estiu; però aquesta època de l'any coincideix amb l'antic reconeixement del màxim solar a l'estiu, mentre s'observen també festes iconogràficament idèntiques com Litha , Eva de Sant Joan i J??i .

Per a les seves festes, Mithraic s'inicia recolzada sobre bancs de pedra disposats als costats més llargs del Mithraeum, normalment hi pot haver lloc de 15 a 30 comensals, però molt poques vegades més de 40 homes. [64] En els recintes de gairebé qualsevol temple o santuari religiós, a l'imperi romà, es trobaven menjadors de contrapart, o triclinia , i aquestes habitacions s'utilitzaven habitualment per a les seves festes habituals per "clubs" romans o collegis . Les festes mitològiques probablement van tenir una funció molt semblant per als mithraistes tal com ho feien els col·legis per als qui tenien dret a unir-se a ells; de fet, atès que la qualificació per a collegis romans tendia a restringir-se a famílies particulars, localitats o oficis tradicionals, el mitraisme pot haver funcionat en part com a subministrament de clubs per al desconeixement. [65] No obstant això, la mida del Mithraeum no és necessàriament una indicació de la mida de la congregació. [66]

Cada Mitraeum tenia diversos altars al final, sota la representació de la tauroctonia, i també contenia habitualment nombrosos altars subsidiaris, tant a la cambra Mithraeum principal com a la cambra anterior o narthex . [67] Aquests altars, que són del patró romà estàndard, porten una inscripció dedicada d'un iniciat particular, que va dedicar l'altar a Mitra "en compliment del seu vot", en agraïment pels favors rebuts. Els residus cremats de les entranyes dels animals es troben normalment en els altars principals que indiquen l'ús regular de sacrificis. Tanmateix, a Mithraea no sembla que s'hagin proporcionat instal·lacions per a la matança ritual d'animals de sacrifici (una funció altament especialitzada en la religió romana), i es pot presumir que un Mithraeum hauria fet arranjaments per proporcionar-los aquest servei cooperació amb el victimari professional [68] del culte cívic. Les oracions van ser dirigides al Sol tres vegades al dia, i el diumenge era especialment sagrat. [69]

És dubtós que el mitraisme tingués una doctrina monolítica i coherent internament. [70] Pot haver variat des de la ubicació fins a la ubicació. [71] No obstant això, la iconografia és relativament coherent. [38] No tenia un santuari o centre cultual predominant; i, encara que cada Mithraeum tenia oficials i funcionaris propis, no hi havia cap autoritat de supervisió central. En algunes Mitraea, com la de Dura Europos , els quadres murals representen profetes que porten scrolls [72], però no es coneixen cap mestratge anomenat Mitraic, ni cap referència fa el títol de cap escriptura ni ensenyament mítrà. Se sap que els intitates podrien transferir amb els seus graus d'un Mithraeum a un altre. [73]

Mithraeum
Vegeu també: Mithraeum

Un mitraeum trobat a les ruïnes d' Ostia Antica, Itàlia .

Els temples de Mithras estan enfonsats per sota del sòl, sense finestres, i molt distintives. A les ciutats, es podria convertir el soterrani d'un bloc d'apartaments; en un altre lloc podrien ser excavades i abocades, o convertides d'una cova natural. Els temples mitrals són comuns a l'imperi; encara que distribuït de manera desigual, amb nombrosos números trobats a Roma , Ostia , Numidia , Dalmàcia , Gran Bretanya i al llarg de la frontera del Rin / Danubio; tot i ser una mica menys comú a Grècia , Egipte i Síria . [74] Segons Walter Burkert, el caràcter secret dels rituals Mithriac significava que el mitraisme només es podia practicar dins d'un Mithraeum. [75] Alguns descobriments nous a Tienenmostren evidència de la celebració a gran escala i suggereixen que la religió del misteri no ha estat tan secretiva com es creia generalment. [66]

En la seva major part, Mithraea tendeix a ser petita, exteriorment indiferent i construïda de forma barata; el culte generalment prefereix crear un nou centre en lloc d'expandir-ne un existent. El Mithraeum representava la cova a la qual Mithras portava i després va matar el toro; i on no es podia donar la volta de pedra, l'efecte seria imitat amb llistó i guix. Són comunament situats a prop de fonts o rierols; sembla necessària aigua dolça per a alguns rituals mitològics, i sovint s'incorpora una conca a l'estructura. [76] Normalment hi ha un narthex o cambra a l'entrada, i moltes vegades altres sales auxiliars per a l'emmagatzematge i la preparació d'aliments. La mitraea existent ens presenta restes físiques reals de les estructures arquitectòniques dels espais sagrats del culte mitraic. Mitraeum és una moneda moderna i els mithraistes es refereixen a les seves estructures sagrades com espeleuo antrum (cova), crypta (passadís subterrani o passadís), fanum (lloc sagrat o sant), o fins i tot templum (un temple o un espai sagrat). [77]

En la seva forma bàsica, la mitraea era completament diferent dels temples i santuaris d'altres cultes. En el patró estàndard dels recintes religiosos romans, l'edifici del temple funcionava com una casa per al déu, que tenia la intenció de poder veure a través de les portes obertes i el pòrtic columnari, que s'oferia un sacrifici en un altar situat en un pati obert; potencialment accessible no només als iniciats del culte, sinó també als colitores o adoradors no iniciats. [78] Mitraea va ser l'antítesi d'això. [79]

Graus d'inici
A la Suda, sota l'entrada Mithras , afirma que "Ningú no va poder ser iniciat en ells (els misteris de Mithras), fins que es mostrés sant i ferm a través de diverses proves graduades." [80] Gregory Nazianzen es refereix les "proves en els misteris de Mitra". [81]

Hi va haver set graus d'iniciació al Mithraism, que cotitzen a Sant Jeroni. [82] Manfred Clauss afirma que el nombre de graus, set, s'ha de connectar als planetes. Un mosaic del Mitraeum de Felicissimus, Ostia Antica, representa aquests graus, amb emblemes simbòlics que es connecten a les qualitats o són símbols dels planetes.Els graus també tenen una inscripció al costat d'ells, encomanant cada grau a la protecció dels diferents déus planetaris. [83] En ordre ascendent d'importància, els graus inicials eren: [84]

GrauSímbolsPlaneta / deïtat tutelar

Corax , Corux o Corvex (cuervo o corb)
gotero , caduceu
Mercuri

Nimfa, nimfò (nuvi)
làmpada , campana , vel , circlet o diadema
Venus

Milers (soldat)
bossa , casc , llança , tambor , cinturó , pectoral
Mart

Leo (lleó)
batillum , sistrum , corona de llorer , rajos
Júpiter

Perses (perses)
espasa enganxada (arpa), gorra frigia , falç , lluna falç i estrelles , bossa , bossa
Luna

Heliodromus (solitari)
antorcha , imatges del déu sol Helios , fuet , túnica
Sol

Pater (pare)
patera , mitre , personal de pastor , granat o anell rubí , casulla o capa , robes elaborades, joia incrustada de fils metàl·lics
Saturn

Nota: a la taula anterior, l'article o la imatge dels títols religiosos o la impedimenta són aproximacions merament il·lustratius , ja que, sent un culte misterióstransmès per oralment , s'han conservat algunes referències històriques fiables. No obstant això, s'han identificat artefactes contemporanis similars, i al Mithraeum de Felicissimus a Ostia Antica , un mosaic del segle II mostra diversos instruments i símbols mitològics, alguns dels quals es mostren a la galeria, a continuació:

Spade, sistrum, rayo

Espasa, lluna creixent, estrella, falç

Antorcha, corona, fuet

Patera, barra, tapa frigia, falç

D'altra banda, com a Dura-Europos , els grafits de Mitraic sobreviuen a llistes de membres, en què els iniciats d'un Mithraeum són nomenats amb els seus graus Mitràtics. A Virunum, la llista de membres o l' àlbum sacratorum es va mantenir com una placa inscrita, actualitzada any rere any a mesura que es van iniciar nous membres. Mitjançant la referència creuada d'aquestes llistes, és possible fer un seguiment d'alguns iniciats d'un Mithraeum a un altre; i també especulativament per identificar els iniciats mitràtics amb persones en altres llistes contemporànies, com ara rotlles de servei militar i llistes de devots de santuaris religiosos no mitàmics. Els noms dels iniciats també es troben en les inscripcions dedicades als altars i altres objectes de culte. Clauss va assenyalar en 1990 que, en general, només el 14% dels noms de Mithriac inscrits abans de 250 CE identifiquen el grau d'iniciat i, per tant, va qüestionar la visió tradicional que tots els iniciats pertanyien a un dels set graus.[85] Clauss argumenta que els graus representaven una classe diferent de sacerdots, sacerdots . Gordon manté l'antiga teoria de Merkelbach i d'altres, especialment tenint en compte exemples com Dura, on tots els noms estan associats amb un grau de Mitraica. Alguns estudiosos sostenen que aquesta pràctica pot haver-se diferenciat amb el temps, o d'un Mithraeum a un altre.

El més alt grau, pater , és el més freqüent en les dedicacions i inscripcions, i sembla que no ha estat inusual que un Mithraeum tingui diversos homes amb aquest grau. Es troba sovint la forma pater patrum (pare dels pares), que sembla indicar que el pater té estatus primari. Hi ha diversos exemples de persones, comunament aquelles de major estatus social, que s'uneixen a un Mithraeum amb l'estatus pater -especialment a Roma durant el ' renaixement pagà ' del segle IV. S'ha suggerit que alguns Mithraea podrien haver atorgat un estatus de pater honorari als dignataris simpatitzants. [86]

L'iniciat en cada grau sembla haver estat requerit per dur a terme una prova o prova específica, [87] que comporta l'exposició a la calor, el fred o el perill amenaçat. S'ha identificat en el Mithraeum de Carrawburgh un «cavall d'orde», que data de principis del segle III . Els comptes de la crueltat de l'emperador Còndode descriuen el seu entreteniment mitjançant la promulgació d'ordes d'iniciació de Mithriac en forma homicida. A finals del segle III, els judicis promulgats semblen haver estat reduïts amb rigor, a mesura que els "pous de calvície" s'havien cobert.

L'admissió a la comunitat es va completar amb una encaixada de mans amb el pater , igual que Mithras i Sol van donar la mà. Els iniciats es van anomenar syndexioi(els units per l'encaixada de mans). El terme s'utilitza en una inscripció de Proficentius [3] i abatut per Firmicus Maternus en De errore profanarum religionum [88], un treball cristià del segle IV que ataca el paganisme. [89] A l'Iran antic, prendre la mà dreta era la manera tradicional de concloure un tractat o significar una comprensió solemne entre dos partits. [90]

Re-enactments rituals

Reconstrucció d'un mithraeum amb un mosaic que representa els graus d'iniciació

Les activitats de les deïtats més destacades en les escenes de Mitraica, Sol i Mithras, van ser imitades en rituals pels dos oficials més alts en la jerarquia del culte, el Pater i l' Heliodrom . [91] Els inicis van celebrar un banquet sacramental, replicant la festa de Mithras i Sol. [91]

Contràriament a algunes representacions fantàstiques modernes dels rituals mitraics, aquests no contenien cap bany dels iniciats a la sang d'un toro assassinat sobre el cap, sobre un forat al sostre del Mitraeum. Aquesta és la descripció d'un escriptor cristià, Prudentius , que atacava el ritual pagà del Taurobolium , associat al culte de Magna Mater , no de Mithras. Fins i tot en aquest context, els estudiosos moderns tendeixen a acomiadar el text de Prudentius com rumors i propaganda cristiana.

Els relleus en una copa trobada a Mainz , [92] [93] semblen representar una iniciació mitraica. A la copa, el iniciat es representa com conduït a un lloc on un Pater estaria assegut sota l'aparença de Mithras amb un arc dibuixat. Acompanyar l'iniciat és un misteri , que explica el simbolisme i la teologia a l'iniciat. Es pensa que el Rite torna a escriure el que s'ha anomenat "Miracle de l'Aigua", en què Mithras dispara un forrellat a una roca, i des de la roca surt aigua.

Roger Beck ha plantejat la hipòtesi d'un tercer ritual micràtic processional, basat en la tassa de Mainz i en Porphyrys. Aquesta escena, anomenada "Processó del Sol-Corredor", mostra l' Heliodromus escortat per dues figures que representen Cautes i Cautopates (vegeu més avall) i precedit d'un iniciat de la qualificació Miles queporta una promulgació ritual del viatge solar al voltant del mitraeum, que estava destinat a representar el cosmos. [94]

En conseqüència, s'ha argumentat que la majoria de rituals mitològics van implicar una reeducació per part dels iniciats dels episodis de la narrativa Mithras, [95] una narració els elements principals de la qual eren: naixement de la roca, aigua cridanera de pedra amb una fletxa de tir, matança del toro, submissió del Sol a Mithras, Mithras i Sol, festejant al toro, l'ascensió de Mithras al cel en una quadriga. Una característica notable d'aquesta narrativa (i de la seva representació habitual en els conjunts supervivents d'escultures de relleu) és l'absència de personatges femenins (l'única excepció és Luna observant la tauroctonia a la cantonada superior davant d' Helios). [96]

Membres
Only male names appear in surviving inscribed membership lists. Historians including Cumont and Richard Gordon have concluded that the cult was for men only. [97][98]

The ancient scholar Porphyry refers to female initiates in Mithraic rites. [2] However, the early 20th-century historian A. S. Geden writes that this may be due to a misunderstanding. [2] According to Geden, while the participation of women in the ritual was not unknown in the Eastern cults, the predominant military influence in Mithraism makes it unlikely in this instance. [2] It has recently been suggested by David Jonathan that "Women were involved with Mithraic groups in at least some locations of the empire." [99]

Soldiers were strongly represented amongst Mithraists, and also merchants, customs officials and minor bureaucrats. Few, if any, initiates came from leading aristocratic or senatorial families until the 'pagan revival' of the mid-4th century; but there were always considerable numbers of freedmen and slaves. [100]

Ethics [edit]
Clauss suggests that a statement by Porphyry, that people initiated into the Lion grade must keep their hands pure from everything that brings pain and harm and is impure, means that moral demands were made upon members of congregations. [101] A passage in the Caesares of Julian the Apostate refers to "commandments of Mithras". [102] Tertullian , in his treatise 'On the Military Crown' records that Mithraists in the army were officially excused from wearing celebratory coronets on the basis of the Mithraic initiation ritual that included refusing a proffered crown, because "their only crown was Mithras". [103]

History and development [edit]
Mithras abans dels misteris

Mithras-Helios, amb raigs solars i vestit irania, [104] amb Antíoco I de Commagene . (Mt. Nemrut , segle I aC)

According to the archaeologist Maarten Vermaseren, 1st century BCE evidence from Commagene demonstrates the "reverence paid to Mithras" but does not refer to "the mysteries". [105] In the colossal statuary erected by King Antiochus I (69–34 BCE) at Mount Nemrut , Mithras is shown beardless, wearing a Phrygian cap [4] [106] (or the similar headdress, Persian tiara), in Iranian (Parthian) clothing, [104] and was originally seated on a throne alongside other deities and the king himself. [107] On the back of the thrones there is an inscription in Greek, which includes the name Apollo Mithras Helios in the genitive case (????????? ?????? ?????). [108] Vermaseren also reports about a Mithras cult in 3rd century BCE. Fayum. [109] RD Barnett has argued that the royal seal of King Saussatar of Mitanni from c . 1450 BCE. depicts a tauroctonous Mithras. [110]

Beginnings of Roman Mithraism [edit]

Els orígens i la difusió dels Misteris s'han debatut intensament entre els estudiosos i hi ha opinions radicalment diferents sobre aquests temes. [111] Segons Clauss, els misteris de Mithras no es practicaven fins al segle I aC. [112] Segons Ulansey, les evidències més antigues per als misteris de Mitraïc posen la seva aparició a mitjan segle I aC: l'historiador Plutarque diu que en 67 a. C. els pirates de Cilicia (una província a la costa sud-est d'Àsia Menor) eren practicant "ritus secrets" de Mithras. [113]No obstant això, segons Daniels, si alguna cosa d'això es relaciona amb els orígens dels misteris no està clar. [114] Els únics temples subterranis o Mithraea apareixen de sobte en l'arqueologia de l'últim quart del segle I aC. [115]

Arqueologia primerenca

Les inscripcions i els monuments relacionats amb els Misteris Mitràtics estan catalogats en un treball de dos volums de Maarten J. Vermaseren, el Corpus Inscriptionum et Monumentorum Religionis Mithriacae (o CIMRM). [116] Es creu que el primer monument que mostra a Mithras matant el toro és el CIMRM 593, trobat a Roma. No hi ha data, però la inscripció ens diu que va ser dedicada per un tal Alcimus, administrador de T. Claudius Livianus. Vermaseren i Gordon creuen que aquest Livianus és un cert Livianus que era comandant de la guàrdia pretoriana en 101 CE, que donaria una data més primerenca del 98-99 CE. [117]

Altar votiu d' Alba Iulia en l'actual Romania, dedicat al Invicte Mythrae en compliment d'un vot (votum)

Cinc petites plaques de terracota d'una figura que sostenen un ganivet sobre un toro han estat excavades a prop de Kerch a Crimea , datades per Beskow i Clauss a la segona meitat del segle I a. C. [118] i per Beck a 50 BCE-50 CE. Aquestes poden ser les tauroctonies més antigues, si s'accepten com una representació de Mithras. [119] La figura del torero porta una tapa frígia, però Beck i Beskow descrivim com si no fos diferent de les representacions estàndard de la tauroctonia. Un altre motiu per no connectar aquests artefactes amb els Misterios Mitràs és que la primera d'aquestes plaques es va trobar a la tomba d'una dona. [120]

Un altar o bloc de prop de SS. Pietro e Marcellino a l'esquilina de Roma va ser inscrit amb una inscripció bilingüe per un liberal imperial anomenat T. Flavius ??Hyginus, probablement entre 80-100 CE. Es dedica a Sol Invictus Mithras . [121]

El CIMRM 2268 és una base o altar trencat de Novae / Steklen a Moesia Inferior, amb data de 100 CE, mostrant Cautes i Cautopates.

Una altra arqueologia primerenca inclou la inscripció grega de Venosia per l' actor Sagaris probablement del 100 al 150 dC; el Sidó cippus dedicat per Teodoto sacerdot de Mithras a Asclepi, 140-141 CE; i la inscripció militar més primerenca, per C. Sacidius Barbarus, centurió de XV Apollinaris, des del banc del Danubio en Carnuntum , probablement abans del 114 CE. [122]

Segons CMDaniels, la inscripció de Carnuntum és la primera dedicació de Mithraic de la regió del Danubio, que juntament amb Itàlia és una de les dues regions on primer es va iniciar el mithraism. [123] El més antic de Mithraeum datable fora de Roma data del 148 CE. [124] El Mitraeum a Caesarea Maritima és l'únic a Palestina i es dedueix la data. [125]

Primeres ubicacions de culte
Segons Roger Beck, les localitzacions certificades del culte romà en la primera fase (aproximadament 80 120 CE) són les següents: [126]

Mitraea datable de ceràmica

Nida / Heddemheim III (Germania Sup.)
Mogontiacum (Germania Sup.)
Pons Aeni (Noricum)
Caesarea Maritima (Judaea)

Dedicacions datables

Nida / Heddernheim I (Germania Sup.) (CIMRM 1091/2, 1098)
Carnuntum III (Pannonia Sup.) (CIMRM 1718)
Nova (Moesia Inf.) (CIMRM 2268/9)
Oescus (Moesia Inf.) (CIMRM 2250)
Roma (CIMRM 362, 593/4)

Literatura clàssica sobre Mithras i els Misteris

Mithras i el toro: aquest fresc del mitraeum de Marino, Itàlia (segle III) mostra la tauroctonia i el revestiment celestial del cap de Mithras.

Segons Boyce, les primeres referències literàries als misteris són pel poeta llatí Statius, cap a l'any 80 i Plutarc (aproximadament 100 anys d'edat). [127]

Statius
The Thebaid (aproximadament 80 dC [128]) un poema èpic d' Estatsus , dibuixa Mithras en una cova, lluita amb alguna cosa que té banyes. [129] El context és una pregària al déu Phoebus . [130] La cova es descriu com persa , que en aquest context sol traduir-se al persa ; No obstant això, d'acord amb el traductor J. H. Mozley que literalment significa Persean , en referència a Perses , fill de Perseu i Andròmeda , [128] aquesta Perses ser l'ancestre dels perses segons la llegenda grega.[131]

Plutarc
El biógraphe grec Plutarc (46-127 d. C.) diu que els "misteris secrets ... de Mitra" van ser practicats pels pirates de Cilicia , la província costanera al sud-est d' Anatolia , que van estar actius al segle I aC: "Ells també oferia sacrificis estranys, aquells de l'Olimp, i celebraven alguns misteris secrets, entre els quals els de Mithras continuen fins als nostres dies, originats per ells ". [132] Esmenta que els pirates estaven especialment actius durant les guerres mitrídates (entre la República romana i el rei Mitrídates VI del Pont) en què van recolzar al rei. [132]L'associació entre Mithridates i els pirates també és mencionada per l'antic historiador Appian . [133] El comentari del segle IV sobre Vergil per Servius diu que Pompeyo va instal·lar alguns d'aquests pirates a Calàbria al sud d'Itàlia. [134]

Dio Cassius
L'historiador Dio Cassius (segle II a III dC) explica com es va parlar el nom de Mitra durant la visita estatal a Roma de

Tiridates I d'Armènia , durant el regnat de Nero . (Tiridates era fill de Vonones II de Partia i la seva coronació per Nero el 66 d. C. va confirmar el final d'una guerra entre Partia i Roma). Dio Cassius escriu que Tiridates, a punt de rebre la seva corona, va dir a l'emperador romà que el venerava "com Mithras". [135] Roger Beck creu que és possible que aquest episodi contribueixi a l'aparició del mitraisme com una religió popular a Roma. [136]

Porfiri

Mosaic (segle I dC) que representa a Mithras emergint de la seva cova i flanquejat per Cautes and Cautopates (Walters Art Museum)

El filòsof pórfir (segle III-IV dC) dóna compte dels orígens dels Misteris en la seva obra De antro nympharum (La Cova de les Nimfes). [137] Citant a Eubulou com la seva font, el porphyre escriu que el temple original de Mitra era una cova natural que contenia fonts, que Zoroastre trobava a les muntanyes de Pèrsia. A Zoroastre, aquesta cova era una imatge del món sencer, per la qual cosa la va consagrar a Mithras, el creador del món. Més tard, en el mateix treball, el pòrfir connecta Mitra i el toro amb planetes i signes d'estrelles: el propi Mithras s'associa amb el signe d' Aries i el planeta Mart , mentre que el toro s'associa amb Venus .[138]

El pòrfir està escrit prop de la desaparició del culte, i Robert Turcan ha qüestionat la idea que les declaracions de Porphyry sobre el Mithraism són precises. El seu cas és que lluny de representar el que els mitraístas creien, són merament representacions dels neoplatonistes del que els convenia a finals del segle IV per llegir els misteris. [139] No obstant això, Merkelbach i Beck creuen que l'obra de Porfirio "està completament acolorida amb les doctrines dels Misteris". [140] Beck sosté que els erudits clàssics han descuidat les proves de Porfíria i han pres una visió innecessàriament escèptica del porfiri. [141]Segons Beck, Defro de Porfiridaés l'únic text clar de l'antiguitat que ens parla de la intenció dels misteris de Mithriac i de com es va realitzar aquesta intenció. [142] David Ulansey considera important que Pòrfir "confirmi ... que les concepcions astrals van tenir un paper important en el mitarisme". [143]

Litúrgia de Mithras

En l'antiguitat posterior, el nom grec de Mitra (??????) es dóna en el text conegut com " Litúrgia Mitrà ", una part del Papir màgic grec de París (París Bibliothèque Nationale Suppl. 574); aquí Mithras rep l'epítet "el gran déu", i s'identifica amb el déu sol Helios . [144] [145] Hi ha hagut diferents punts de vista entre els erudits sobre si aquest text és una expressió del mitraisme com a tal. Franz Cumont va argumentar que no ho és; [146] Marvin Meyer pensa que és; [147] mentre que Hans Dieter Betzho veu com una síntesi de les tradicions grega, egípcia i mitraica.[148] [149]

Debat modern sobre els orígens

La hipòtesi de Cumont: de la religió de l'estat persa

Augustan -era intaglio que representa una tauroctonia (Walters Art Museum)

Relleu del segle IV de la investidura del rei Sasanian Ardashir II . Mithra estroba sobre una flor de lotus a l'esquerra que

sosté un barro . [104]

La beca sobre Mithras comença amb Franz Cumont , que va publicar una col·lecció de textos de dos volums i imatges de monuments en francès el 1894 a 1900, Textos i monuments figurés relatifs aux mystères de Mithra [Francès: Textos i monuments il·lustrats relacionats amb els misteris de Mithra] . [150] Una traducció a l'anglès d'una part d'aquest treball va ser publicada el 1903, amb el títol The Mysteries of Mithra . [151] La hipòtesi de Cumont, tal com ho resumeix l'autor en les primeres 32 pàgines del seu llibre, era que la religió romana era "la forma romana del Mazdaísmo " [152]la religió estatal persa, difosa des de l'est. Va identificar l'antiga deïtatària que apareix a la literatura persa com Mitra amb el déu hindú Mitra dels himnes védics. [153] Segons Cumont, el déu Mithra va arribar a Roma "acompanyat d'una gran representació del Panteó Mazdean". [154] Cumont considera que mentre que la tradició "va experimentar alguna modificació a l'occident ... les alteracions que va patir van ser en gran mesura superficials". [155]

Crítiques i revaluacions de Cumont

Les teories de Cumont van sorgir per serioses crítiques de John R. Hinnells i RL Gordon al Primer Congrés Internacional d'Estudis Mitàmics celebrat el 1971. [156] John Hinnells no volia rebutjar completament la idea d'origen iranià [157], però va escriure: ara hem de concloure que la seva reconstrucció simplement no es mantindrà, no rep cap suport del material iranià i està en realitat en conflicte amb les idees d'aquesta tradició, ja que estan representades en els textos existents. Sobretot, es tracta d'una reconstrucció teòrica que no coincideix amb la iconografia romana actual ". [158]Va discutir la reconstrucció de Cumont per l'escena toràcrata i va afirmar que "la representació de Mithras de Cumont no només és incompatible amb els textos iranians, sinó que està en greu conflicte amb la teologia iraniana coneguda". [159] Un altre article de RL Gordon va argumentar que Cumont va distorsionar seriosament l'evidència disponible forçant el material a conformar-se amb el seu model predeterminat d'origen zoroastrià. Gordon va suggerir que la teoria dels orígens perses era completament invàlida i que els misteris de Mitraic a Occident eren una creació completament nova. [160]

Luther H. Martin ha expressat una opinió semblant: "A part del nom del déu mateix, en altres paraules, el mitraisme sembla haver-se desenvolupat en gran mesura i és, per tant, millor entès des del context de la cultura romana". [161]

No obstant això, segons Hopfe, "Totes les teories de l'origen del Mitraïm reconeixen una connexió, tanmateix vaga, a la figura Mitra / Mitra de la religió aria antiga ". [21] Segons el segon Congrés Internacional d'Estudis Mitàmics de 1975, Ugo Bianchi diu que encara que acull "la tendència a qüestionar en termes històrics les relacions entre el mitraísta oriental i occidental", "no hauria de significar oblidar el que era clar per al Els mateixos romans, que Mitra era un "persa" (en perspectiva més àmplia: un déu indo-iranià) ". [162]

Boyce afirma que "cap evidència satisfactòria encara no s'ha donat per demostrar que, abans de Zoroastre, existia el concepte d'un déu suprem entre els iranians, o que entre ells Mithra -o qualsevol altra divinitat- hagués gaudit d'un culte independent del seu propi fora dels seus pobles antics o zoroastrians ". [163] No obstant això, també diu que encara que els estudis recents han minimitzat els aspectes d'Iranient de la religió persa autoconscientemente "almenys en la forma que va assolir sota l'Imperi Romà", el nom de Mithras és suficient per demostrar que "aquest aspecte és d'alguna importància ". També diu que "l'afiliació persa dels Misteris és reconeguda en les primeres referències literàries". [27]

Beck ens diu que des dels anys setanta els estudiosos generalment han rebutjat Cumont, però afegeixen que les teories recents sobre com el Zoroastrianisme va ser durant el període BCE ara fan possible una nova forma de transferència d'est-oest de Cumont. [164] Diu això

... un residu indubitable de les coses perses en els misteris i un millor coneixement del que constitueixen el mazdaisme actual han permès als estudiosos moderns postular per al mitraisme romà una teologia iraniana contínua. Aquesta és, en efecte, la principal línia de la beca Mitraica, el model de Cumontian que els acadèmics subsegüents accepten, modifiquen o rebutgen. Per a la transmissió de la doctrina iraniana d'Orient a Occident, Cumont va postular un intermediari plausible, si hipotètic: els magusans de la diàspora iraniana a Anatòlia. Més problemàtic -i mai Cumont o els seus successors no han tractat adequadament- és com els historiadors romans de la vida real van mantenir posteriorment una teologia iraniana bastant complexa i sofisticada darrere d'una façana occidental. A part de les imatges en Dura dels dos "magis" amb volutes,no hi ha evidència directa i explícita per als portadors d'aquestes doctrines. ... Fins a cert punt, el paradigma iranià de Cumont, especialment en la forma modificada de Turcan, és certament plausible.[165] [166][167]

També diu que "l'antic model de formació cumontiana en, i la difusió de, Anatòlia ... no està en cap cas mort, ni hauria de ser". [168]

Teories modernes

Ba-relleu que representa la tauroctonia. Mithras es representa buscant a Sol Invictus mentre mata el toro. Sol i Luna apareixen a la part superior del relleu.

Beck teoriza que el culte va ser creat a Roma, per un sol fundador que tenia coneixements de religió grega i oriental, però suggereix que algunes de les idees utilitzades podrien haver passat pels regnes hellénisticos. Observa que "Mithras - a més a més, un Mithras que va ser identificat amb el déu grec Helios " va ser un dels déus del culte real sincrétic greco-armeni-irania a Nemrut , fundat per Antíoco I de Commagene a mitjan segle I aC. [169] Mentre proposava la teoria, Beck diu que el seu escenari es pot considerar com Cumontian de dues maneres. En primer lloc, perquè torna a mirar a Anatòlia i Anatolians, i més important, perquè torna a la metodologia utilitzada per primera vegada per Cumont.[170]

Merkelbach suggereix que els seus misteris eren fonamentalment creats per una persona o persones particulars [171] i creats en un lloc específic, la ciutat de Roma, per algú d'una província oriental o un estat fronterer que coneixia detalladament els mites iranians , els seus nous graus d'iniciació; però que havia d'haver estat grec i grec parlant perquè incorporava elements del platonisme grec . Els mites, suggereix, probablement van ser creats en el medi de la burocràcia imperial i pels seus membres. [172] Clauss tendeix a estar d'acord. Beck crida a aquest "escenari més probable" i diu "Fins ara, el mithraisme ha estat generalment tractat com si d'alguna manera evolucioni Topsy-com el precursor irania-, un escenari més inverosímil una vegada que s'expressa explícitament ". [173]

L'arqueòleg Lewis M. Hopfe assenyala que només hi ha tres Mitraea a la Síria romana , en contrast amb l'oest més. Ell escriu: "L'arqueologia indica que el miterisme romà tenia el seu epicentre a Roma ... la religió completament desenvolupada coneguda com a mitraísma sembla haver començat a Roma i ser transportat a Síria pels soldats i mercaders". [4]

Tenint una visió diferent d'altres estudiosos moderns, Ulansey argumenta que els misteris de Mitraïc van començar en el món greco-romà com una resposta religiosa al descobriment de l'astrònom grec Hiparco del fenomen astronòmic de la precessió dels equinoccis : un descobriment que va suposar descobrint que tot el cosmos es movia fins ara desconegut. Aquest nou moviment còsmic, suggereix, va ser vist pels fundadors del mitraisme com indicant l'existència d'un déu nou i poderós capaç de canviar les esferes còsmiques i controlar així l'univers. [174]

No obstant això, ADH Bivar , LA Campbell i G. Widengren han argumentat diverses vegades que el mitraisme romà representa una continuació d'alguna forma de culte irania de Mithra. [175]

Segons Antonia Tripolitis, el mitraisme romà es va originar en l'Índia vèdica i va recollir moltes característiques de les cultures que va trobar en el seu viatge cap a l'oest. [176]

Michael Speidel, que s'especialitza en la història militar, és associat a Mithras amb el déu Sun Orion . [177]

Història posterior

Sol Invictus del Museu Arqueològic de Milà (Museu arqueològic)

La primera expansió important dels misteris de l'Imperi sembla haver succeït amb força rapidesa, a la fi del regnat d' Antonino Pío (121 CE, d. C. 161 CE) i sota Marc Aureli . Per aquest moment, tots els elements clau dels misteris estaven al seu lloc. [178]

El mitraisme va aconseguir l'apogeu de la seva popularitat durant els segles II i III, i es va estendre a un ritme "sorprenent" en el mateix període en què el culte a Sol Invictus va ser incorporat als cultes patrocinats per l'estat. [179] En aquest període, un cert Pallas va dedicar una monografia a Mithras, i una mica més tard, Euboulus va escriure una Història de Mithras , encara que ambdues obres ja estan perdudes. [180] Segons la Història Augusta del segle IV , l'emperador Còmode va participar en els seus misteris [181], però mai es va convertir en un dels cultes estatals. [182]

L'historiador Jacob Burckhardt escriu:

Mithras és la guia de les ànimes que ell dirigeix ??des de la vida terrenal en què s'havia tornat a la llum de la qual emetien ... No era només de les religions i la saviesa dels orientals i egipcis, ni tan sols del cristianisme, que la noció que la vida a la terra era merament una transició cap a una vida més alta va ser derivada pels romans. La seva pròpia angoixa i la consciència de la senescència feien prou clar que l'existència terrenal era tota dificultat i amargor. L'adoració de Mithras es va convertir en una, i potser la més significativa, de les religions de la redempció en el paganisme declivi. [183]

Fi del mitraisme romà

És difícil de rastrejar quan el culte de Mitra va arribar a la seva fi. Beck afirma que "Molt abans del segle [quart] la religió era tan bona com tota la mort de l'imperi". [184] Les inscripcions del segle IV són poques. Clauss afirma que les inscripcions mostren a Mithras com un dels cultes que figuren en les inscripcions dels senadors romans que no s'havien convertit al cristianisme, com a part del "renouveau pagà" entre l'elit. [185] Ulansey sosté que "el mitraisme va disminuir amb l'ascens al poder del cristianisme, fins a principis del segle V, quan el cristianisme es va fer prou fort com per exterminar per la força religions rivals com el mitraisme". [186]Segons Speidel, els cristians van lluitar feroçment amb aquest temut enemic i ho van suprimir durant el segle IV . Alguns santuaris de Mitraic van ser destruïts i la religió ja no era una qüestió d'elecció personal. [187] Segons Luther H. Martin, el mitraisme romà va acabar amb els decrets anti-pagans de l'emperador cristià Teodosi durant l'última dècada del segle IV . [188]

En alguns dels mitraeums que s'han trobat per sota de les esglésies, per exemple el Santamaria Prisca i el Mithraeum de San Clemente , el pla de l'església anterior es va fer per simbolitzar el domini del cristianisme del Mitraisme. [189] Segons Mark Humphries, l'ocultació deliberada d'objectes de culte de Mitraï en algunes zones suggereix que es prenien precaucions contra els atacs cristians. Tanmateix, en zones com la frontera del Rin, les consideracions purament religioses no poden explicar el final del mitraisme, i les invasions bàrbares també han tingut un paper. [190]

Pràcticament no hi ha evidència per a la continuació del culte de Mithras al segle V. En concret, un gran nombre de monedes votives dipositades per fidels han estat recuperades al Mithraeum de Pons Sarravi (Sarrebourg) a Gallia Belgica, en una sèrie que va de Gallienus (253-268) a Teodosi I (379-395). Aquests van ser dispersos per terra quan el Mithraeum va ser destruït, ja que els cristians aparentment consideraven que les monedes estaven contaminades i, per tant, proporcionaven dates fiables per al funcionament del Mithraeum. [191] No es pot demostrar que cap Mitraeum continués en ús al segle V. La sèrie de monedes de tot el Mithraea finalitza al final del quart segle com a molt tard. El culte va desaparèixer abans que el d' Isis . Isis encara era recordat a l'edat mitjana com una deïtat pagana, però Mithras ja era oblidada a la fi de l'antiguitat. [192]

Franz Cumont va afirmar en el seu llibre que el mitraisme podria haver sobreviscut en alguns cantons remots dels Alps i Vosges al segle V. [193]

" John, el Senyor Chamberlain ", una sèrie de novel·les històriques de misteri de 1999-2014 , mostra una comunitat secreta de Mithraistes encara activa a la cort de Justiniano , però no hi ha proves històriques per a una supervivència tan tardana de la religió.

Interpretacions de l'escena de toreros

Segons Cumont, l'imaginari de la tauroctonia era una representació grecoromana d'un esdeveniment en la cosmogonia de Zoroastrian descrita en un text zoroastrista del segle IX, el Bundahishn . En aquest text, l'esperit malvat Ahriman (no Mithra) mata la criatura primigènia Gavaevodata , que està representada com a bovina. [194] Cumont sostenia que havia d'existir una versió del mite en què Mithras, no Ahriman, va matar a la vaca. Però segons Hinnells, no es coneix cap mena d'aquest mite, i que això només és una especulació: "En cap text iranià conegut [ni Zoroastrià ni d'una altra manera] Mithra mata un toro". [195]

David Ulansey troba evidència astronòmica del propi mitraeum. [196] Ens recorda que l'escriptor platònic Porphyri va escriure al segle III dC que el temple de la cova, Mithraea, representava "una imatge del món" [197] i que Zoroastre consagrava una cova semblant al món fabricada per Mithras. [137] El sostre de la Caesarea Maritima Mithraeum conserva rastres de pintura blava, el que pot significar que el sostre es va pintar per representar el cel i les estrelles. [198]

Beck ha donat la següent anatomia celestial de la Tauroctonia: [199]

Component de Tauroctonia	Homologació celestial
Bou	Taure
Sol	Sol
Luna	Lluna
Gos	Canis Menor , Canis Major
Serp	Hydra , Serpens , Draco
Raven	Corvus
Escorpí	Scorpius
L'orella del blat (a la cua del bou)	Spica
Bessones Cautes i Cautopats	

Bessons

Lleó
Leo

Cràter
Cràter

Cova
Univers

S'han proposat diverses identitats celestes per al propi Mithras Taurocton (TM). Beck els resumeix a la taula següent. [200]

AcadèmicIdentificació

Bausani, A. (1979)
TM associat a Leo, ja que la tauroctonia és un tipus de motiu de combat de lleó-lleó (Leo-Taurus).

Beck, RL (1994)
TM = Sol a Leo

Insler, S. (1978)
bull-killing = configuració helicoïdal de Taurus

Jacobs, B. (1999)
bull-killing = configuració helicoïdal de Taurus

North, JD (1990)
Configuració de TM = Betelgeuse (Alpha Orionis), el seu ganivet = Configuració del triangle , la configuració del seu mantell = Capella (Alpha Aurigae).

Rutgers, AJ (1970)
TM = Sol, Bull = Lluna

Sandelin, K.-G.(1988)
TM = Auriga

Speidel, MP (1980)
TM = Orion

Ulansey, D. (1989)
TM = Perseus

Weiss, M. (1994, 1998)
TM = el cel nocturn

Sol i Mithras banquetant amb Lluna i les divinitats bessones Cautes and Cautopates, els seus assistents (costat B d'un relleu de marbre romà de dues cares, segles II o III dC)

Ulansey ha proposat que Mithras sembla haver estat derivat de la constel·lació de Perse , que se situa just a sobre de Taure en el cel nocturn. Veu paral·lelismes iconogràfics i mitològics entre les dues figures: tots dos són herois joves, porten una daga i porten un capot frigio. També esmenta la similitud de la imatge de Perseo que va matar la Gorgona i la tauroctonia, ambdues figures estan associades a cavernes subterrànies i ambdues tenen connexions amb Pèrsia com a prova més. [201]

Michael Speidel associa a Mithras amb la constel·lació d' Orion per la proximitat a Taurus, i la naturalesa constant de la representació de la figura tenint espatlles amples, una indumentària cremada a la vora, i es va estrenyent a la cintura amb un cinturó, prenent així la forma de la constel·lació. [177]

Beck ha criticat a Speidel i Ulansey d'adherir-se a una lògica cartogràfica literal, descrivint les seves teories com un "will-o'-the-wisp" que "els atraia un fals camí". [202] Argumenta que una lectura literal de la tauroctonia com a taula d'estels planteja dos grans problemes: és difícil trobar una contrapart de la constel·lació del propi Mithras (malgrat els esforços de Speidel i Ulansey) i que, a diferència d'un gràfic d'estrelles, cadascun La característica de la tauroctonia pot tenir més d'una sola contrapart. En comptes de veure Mithras com una constel·lació, Beck argumenta que Mithras és el primer viatger a l'escenari celeste (representat pels altres símbols de l'escena), el Sol invicte que es mou a través de les constel·lacions. [202]Però, una vegada més, Meyer sosté que la Litúrgia Mitra reflecteix el món del Mitraïtz i pot ser una confirmació per a la teoria d'Ullansey que Mithras es fa responsable de la precessió d'equinoccis. [203]

Mitra i altres déus
Article detallat: Mithras en comparació amb altres sistemes de creences

Altar mitòric que representa Cautes cavalcant un toro (Sibiu / Hermannstadt, Romania)

El culte a Mithras era part de la naturalesa sincrètica de la religió romana antiga . Gairebé tots els Mithraea contenen estàtues dedicades als déus d'altres cultes, i és habitual trobar inscripcions dedicades a Mithras en altres santuaris, especialment aquells de Júpiter Dolichenus. [204] El mitraisme no era una alternativa a les altres religions tradicionals de Roma, sinó que era una de les moltes formes de pràctica religiosa, i molts iniciats mitraics també es podien trobar participant en la religió cívica i com a iniciats d'altres cultes misteriosos. [205]

Mitraisme i cristianisme
Els primers apologistes cristians van assenyalar similituds entre els rituals mitraics i cristians, però van tenir una visió extremadament negativa del mitraisme: interpretaven els rituals mitraics com a mala imitació dels cristians. [206] [207] Per exemple, Tertuliano va escriure que, com a preludi de la cerimonia de iniciació de Mitraica, l'iniciari va rebre un

bany ritual i, al final de la cerimonia, va rebre una marca al front. Va descriure aquests ritus com una falsificació diabòlica del bateig i la crisi dels cristians. [208] Justin Martyr va contrastar la iniciació de la iniciació mitraica amb l' Eucaristia : [209]

Per tant, també els mals dimonis han dit que el mateix s'hauria de fer en els Misteris de Mitra. Perquè aquest pa i una tassa d'aigua es troben en aquests misteris establerts abans de l'inici amb certs discursos que ja sabeu o pugueu aprendre. [210]

Ernest Renan va suggerir, en 1882, que, sota diferents circumstàncies, el mitraisme podria haver-se aixecat a la prominència del cristianisme actual. Renan va escriure: "Si el creixement del cristianisme hagi estat arrestat per alguna malaltia mortal, el món hauria estat Mitraic". [211] [212] No obstant això, aquesta teoria ha estat desmentida. Leonard Boyle va escriure el 1987 que "massa ... s'ha fet de la" amenaça "del Mithraism al cristianisme", [213] assenyalant que només hi ha cinquanta mitraea conegudes a tota la ciutat de Roma. J. Alvar Ezquerra sosté que, atès que les dues religions no compartien objectius semblants, mai no hi va haver una amenaça real del mitraisme que s'apoderés del món romà. [214]

Segons Mary Boyce, el mitraisme era un poderós enemic del cristianisme a Occident, tot i que és escèptica sobre la seva possessió a l'est. [215] [216] [217] Filippo Coarelli (1979) ha tabulat quaranta Mithraea actuals o possibles i estima que Roma hauria tingut "no menys de 680-690" mitraea. [7] Lewis M. Hopfe afirma que s'han trobat més de 400 llocs mitològics. Aquests llocs estan repartits per tot l'imperi romà des de llocs fins a Dura Europos a l'est i Anglaterra a l'oest. Ell també diu que el mitraisme podria haver estat un rival del cristianisme. [9] David Ulansey pensa que la declaració de Renan "una mica exagerada", [218]però considera el Mitraisme "un dels principals competidors del cristianisme en l'Imperi Romà". [218] Ulansey considera que l'estudi del mitraisme és important per entendre "la matriu cultural a partir de la qual la religió cristiana va néixer". [218]

Vegeu també

Mithra
Mithras en comparació amb altres sistemes de creences
Relacions romà-perses
Mitra
Mitra (Vedic)
Maitreya
London Mithraeum
Santo Stefano Rotondo